

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

ถั่วเขียวระวัง 3 หนอน "หนอนแมลงวันเจาะลำต้นถั่ว หนอนกระทู้ผัก หนอนม้วนใบ"

สภาพอากาศเริ่มเข้าสู่ฤดูแล้ง กรมวิชาการเกษตร เตือนให้เกษตรกรปลูกถั่วเขียวเผ่าระวังการระบาดของ 3 แมลงศัตรูพืช...หนอนแมลงวันเจาะลำต้นถั่ว หนอนกระทู้ผัก และ หนอนม้วนใบ

หนอนแมลงวันเจาะลำต้นถั่ว ตัวหนอนเมื่อพักออกมาจากไข่ซ่อนไซตามเส้นใบไปที่ก้านใบ เพื่อเข้าไป

กัดกินเนื้อเยื่อของลำต้นบริเวณไส้กลางลำต้น ส่งผลทำให้ผลผลิตถั่วเขียวลดลงมากกว่า 50% แนวทางการป้องกันการระบาด ให้เกษตรกรคลุกเมล็ดพันธุ์ถั่วเขียวก่อนทำการเพาะปลูก ด้วยสารฆ่าแมลง อิมิดาโคลพริด 70% ดับเบิ้ลยูเอส อัตรา 2 กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กก. หรือให้ฉีดพ่นครั้งแรกเมื่อใบจริงคู่แรกคลี่เต็มที่ หรือพ่นเมื่อต้นถั่วเขียวอายุประมาณ 7-10 วันหลังออก ด้วยไทรอะโซฟอส 40% อีซี อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพเพอริล 5% เอสซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน

หนอนกระทู้ผัก หนอนที่พักออกมาจากไข่ใหม่ๆ อยู่รวมกันเป็นกลุ่มเกาะผิวใบด้านล่าง กัดกินจากขอบใบเข้าไป ทำให้เหลือแต่ผิวใบด้านบนจนมองเห็นใบโปร่งใสคล้ายร่างแห เมื่อโตขึ้นจะแยกกลุ่มออกไปกัดกินใบทั่วทั้งแปลง ส่งผลทำให้ผลผลิตถั่วเขียวลดลง หากพบการระบาด ให้ฉีดพ่นด้วย เชื้อไวรัสของหนอนกระทู้ผัก อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น 1-2 ครั้ง กรณีที่พบใบถูกทำลายตั้งแต่ 30% ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง แลมบ์ดาไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทรอะโซฟอส 40% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟลูอาซูรอน 5% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ส่วน หนอนม้วนใบ หนอนที่พักออกมาจากไข่ใหม่ๆ อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม และชักใยบางคลุมตัวไว้แล้วกัดกินผิวใบ เมื่อโตขึ้นจะกระจายกันออกไปชักใยดึงเอาใบมาห่อรวมกัน อาศัยกัดกินอยู่ภายในใบที่ม้วนจนหมด จะเคลื่อนย้ายไปทำลายใบอื่นต่อไป หากพบใบถูกทำลาย 30% ให้ฉีดพ่นด้วยสารฆ่าแมลง อินดอกซาคาร์บ 15% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทอกซีไพโนไซด์ 24% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ลูเฟนบูรอน 5% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดาไซฮาโลทริน 2.5% อีซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทรอะโซฟอส 40% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์โบซิลแพน 20% อีซี อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

9 เดือน..แบนพาราควอต ต้นทุนเกษตรกรเพิ่ม 1,120%

การแบนพาราควอตที่ผ่านมา 9 เดือน ยังไม่สามารถหาสารตัวใดทดแทนได้ จนเริ่มส่งผลกระทบต่อการผลิตสินค้าเกษตรไทย ดร.จรรยา มณีโชติ นายกสมาคมวิทยาการวัชพืชแห่งประเทศไทย และ ดร.ชัยภัฏ จันทรวิไล ประธานเครือข่ายการใช้เคมีปลอดภัยเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนแห่งประเทศไทย

(NSCU) ระบุไว้ชัดเจนในเวทีสัมมนากลุ่มย่อย ที่จัดโดย กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ผลผลิตรวมลดลง เนื่องจากพืชประธานถูกแย่งสารอาหารและน้ำโดยวัชพืช จากการประมาณการพบว่า ผลผลิตจะหายไปจากพืชเศรษฐกิจหลักถึง 97 ล้านตัน คิดเป็นรายได้ของเกษตรกรที่จะหายไปกว่า 200,000 ล้านบาท เนื่องจากเกษตรกรจำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานกำจัดวัชพืช ทำให้ต้นทุนการกำจัดวัชพืชจะสูงขึ้นโดยเฉลี่ยไร่ละ 2,200 บาทต่อปี หรือ ต้นทุนเพิ่มขึ้นถึง 1,120%

ส่วนการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงได้ เพราะราคาสูง และบางพื้นที่ไม่เหมาะกับการใช้เครื่องจักรกล ทำให้เกษตรกรอาจตัดสินใจเลิกอาชีพเกษตรกรรม ส่งผลให้อุตสาหกรรมการเกษตรต่อเนื่องและแปรรูปประสบปัญหาปิดกิจการ เกิดการเลิกจ้าง ต้นทุนและราคาอาหารสูงขึ้น กระทั่งผู้บริโภค และยังมีความเสี่ยงที่ตลาดมีดขายสารเคมีจะขยายตัว ด้วยขณะนี้ราคาขายพาราควอตสูงกว่าเดิม 2 เท่า ภาครัฐไม่สามารถดูแลและกำหนดมาตรฐานได้ ทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมตามมา ส่วนบริษัทหรือร้านค้าที่ครอบครองพาราควอต ยังไม่ได้รับความชัดเจนเรื่องการส่งทำลาย ค่าใช้จ่ายในการทำลาย

ประมาณการเบื้องต้น มูลค่าการส่งออกจะสูญเสียไป 41.46 ล้านตัน (43% ของปริมาณสินค้ารวม) มูลค่ากว่า 2.5 แสนล้านบาท (16% มูลค่าการส่งออกรวม) คิดเป็นการสูญเสียกว่า 19% ของจีดีพีภาคการเกษตร

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล...ชาวไร่อ้อยต้องหันมาใช้กลูโฟซิเนต ที่ราคาสูงกว่าประสิทธิภาพต่ำกว่า ทำให้ผลผลิตหายไป 20-50% ความสูญเสียรวม 50,000-150,000 ล้านบาท และยังส่งผลให้ปริมาณอ้อยที่ตัดได้ต่อวันลดลงจาก 40,000-50,000 ตัน เหลือเพียง 20,000 ตัน เนื่องจากมีวัชพืชงอกขึ้นมากเป็นอุปสรรคต่อการตัดอ้อย

อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์...ผลผลิตหายไป 20% ความสูญเสียรวมมูลค่า 37,000 ล้านบาท เนื่องจากกำจัดวัชพืชได้ไม่หมด จึงต้องใส่ปุ๋ยเพิ่ม เพื่อบำรุงต้นและผล ทำให้ต้นทุนเพิ่ม

อุตสาหกรรมยางพาราและผลิตภัณฑ์...ผลผลิตหายไป 10% ความสูญเสียรวมคิดเป็นมูลค่า 130,000 ล้านบาท ยังไม่รวมโรคใบร่วงที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน

อุตสาหกรรมมันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์...ผลผลิตหายไป 50% ความสูญเสียมูลค่า 18,000 ล้านบาท เกษตรกรต้องใช้กลูโฟซิเนตแทน เกษตรกรต้องใช้ปริมาณมากจึง

กำจัดวัชพืชได้ ทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่กลูโฟซิเนตสามารถดูดซึมเข้าสู่รากส่งผลต่อการเติบโตของหัวมันสำปะหลัง

อุตสาหกรรมข้าวโพดหวาน ผลิตภัณฑ์ และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์...ข้าวโพดหวานผลผลิตหายไป 38% ความสูญเสีย 4,000 ล้านบาท ส่วนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ผลผลิตหายไป 40% ความสูญเสียมูลค่า 30,000 ล้านบาท